Kui Sinno jure ruttawad
Ja pölwes seiswad Sinno ees,
Siis olle nende abbimees!

Kui kõwwa on weel mõnne südda
Ja temma ahne, sitke meel
Ei tunne teise rasket hädda
Ja isse ellab rõõmo sees,
Siis temma süddant põra Sa,
Et ta saaks waesid aitama!

Nüüd üleüldes jägo tänna
Kõik meie õn ja õnnetus
So holeks Jummal! Sinno sõnna,
On meie ainus rõõmustus;
Kül Sinna sell'gi aastal tead,
Mill' wisil Sa meid üllal pead!

Kaukasusema kohtomõistmine.

Et Wennema sõa-wäed wägga kaua aega Kaukasuse mäggede al, märahwaga sõddinud, kus tuhhanded omma ello on jätnud, sedda mälletawad kül weel paljo rahwast. Se kõige hirmsam ja halledam olli nende luggo, kes mäe-rahwa kätte wangi juhtusid; isstärranis siis, kui üks lahhing mõdas olli, eht ka muido, kui nemmad pü peal wäljas käisid ja ühhe wõera kätte said, sedda wõtsid kinni ja ka muud asjad ja lomad, mis kätte said, wisid nemmad ärra. Innimesed müsid nemmad Armenia eht Persia rahwale pärris-orjaks.

Üks wäepealik, kes kaua aega nende käes wangis olnud ja pärrast immelikkul wisil ärra peäsnud, annab meile mõnda hirmust asja teada. Temma hakkab nenda:

Aastal **1840**, Jani ku **10**mal päewal, olli neil wenne wäggedega suur lahhing, mis hommiko warra päwa tõusmisel hakkas ja õhtul pärrast päwa lõppes, ja mäe-rahwa kätte wõit jäi ja paljo warra ja wangisi ülles mäggede peale ärra wisid. Wangisi ollid **138** meest.

Üllewel mäggede peal, ühhes laggedas kohtas, kus paks mets ümber seisab, on nende paik. Selle keskel on üks okstest ja pudest ülles tehtud telk eht hone, mis wälja poolt